

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Decizia din cazul OI/4/2021/MHZ privind modul în care Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) își respectă obligațiile în materie de drepturi fundamentale și garantează asumarea răspunderii în legătură cu responsabilitățile sale sporite

Decizie

Caz OI/4/2021/MHZ - **Deschis la** 04/03/2021 - **Decizie din** 17/01/2022 - **Instituția vizată**
Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Nu se justifică investigații suplimentare) |

Această anchetă din proprie inițiativă a evaluat modul în care Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) își respectă obligațiile în materie de drepturi fundamentale și transparență în temeiul Regulamentului 2019/1896 („Regulamentul Frontex”), care a extins mandatul Frontex.

Ancheta a analizat modul în care Frontex asigură transparența „planurilor sale operaționale”, care definesc parametrii operațiunilor sale, precum și modul în care decide să suspende, să înceteze sau să nu lanseze o activitate care poate afecta drepturile fundamentale. Ancheta a evaluat, de asemenea, monitorizarea respectării drepturilor fundamentale în ceea ce privește returnările forțate și orientările Frontex privind procesul de verificare a persoanelor fără acte de identitate care trec sau încearcă să treacă ilegal o frontieră externă a UE.

Pe baza anchetei, Ombudsmanul a prezentat Frontex o serie de sugestii, în vederea îmbunătățirii răspunderii acesteia. Ombudsmanul încurajează Frontex să dea dovadă de transparență proactivă în ceea ce privește planurile operaționale și analiza drepturilor fundamentale pe care directorul său executiv își întemeiază deciziile de lansare, suspendare sau încetare a operațiunilor. Ombudsmanul sugerează ca Frontex să emită instrucțiuni specifice pentru „echipele de verificare” care culeg informații de la refugiați. Ombudsmanul încurajează, de asemenea, Frontex să îmbunătățească monitorizarea cazurilor de returnare forțată în care persoanele care escortează persoanele returnate sunt membri ai personalului Frontex și să garanteze o mai bună raportare a operațiunilor de monitorizare.

Fundal

1. Regulamentul 2019/1896 [1] („Regulamentul Frontex”) a extins mandatul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex).

2. **Regulamentul** Frontex include o dispoziție de instituire a unui serviciu uniform de aplicare a legii aflat sub responsabilitatea Frontex („corpul permanent”) [2] , care poate fi trimis la frontierele externe ale UE. Corpul permanent îndeplinește sarcini legate de gestionarea frontierelor, gestionarea migrației, intervenții rapide la frontieră și operațiuni de returnare și are anumite competențe executive [3] pentru a desfășura această activitate.

3. Frontex organizează și coordonează, de asemenea, operațiuni la frontierele externe ale UE la care participă Frontex și autoritățile naționale prin trimiterea de echipamente tehnice, polițiști de frontieră sau ambele („operațiuni comune”).

4. Detaliile acestor operațiuni sunt prezentate în prealabil în „planurile operaționale”. [4] Aceste planuri includ descrierea sarcinilor și responsabilităților tuturor participanților, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale. Acestea sunt însoțite de „manuale ale planurilor operaționale”, care conțin orientări și informații suplimentare privind activitățile operaționale, serviciile și produsele, platformele de raportare și alte aspecte. Frontex nu publică planurile operaționale sau manualele.

5. **Regulamentul** Frontex confirmă, de asemenea, rolul Frontex în coordonarea tuturor returnărilor forțate ale UE și împuternicește personalul Frontex să acționeze atât ca „ofițeri de escortă”, cât și ca „monitor al drepturilor fundamentale” în timpul returnărilor forțate. Frontex are, de asemenea, responsabilitatea pentru returnările voluntare.

6. **Regulamentul** Frontex echilibrează acest rol extins cu **obligații suplimentare în materie de transparență și garanții privind drepturile fundamentale** . Pentru toate activitățile sale, Frontex trebuie să aplice standarde ridicate de transparență, permițând controlul public și să asigure respectarea deplină a drepturilor fundamentale [5] .

7. **Regulamentul** Frontex include o serie de garanții privind drepturile fundamentale: o strategie privind drepturile fundamentale și un plan de acțiune [6] ; o procedură de raportare a incidentelor grave [7] ; un mecanism consolidat de soluționare a plângerilor [8] ; și un mecanism de supraveghere a utilizării forței [9] .

8. **Directorul executiv al** Frontex este obligat să suspende, să înceteze sau să retragă finanțarea pentru orice activitate Frontex în cazul în care consideră că există un risc de încălcare a drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională care sunt grave sau care pot persista. [10] Directorul executiv poate decide, de asemenea, să nu lanseze [11] o activitate în cazul în care consideră că pot exista motive serioase pentru suspendarea sau

încetarea activității, după lansarea acesteia, din cauza unor încălcări grave ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională.

9. Aceste decizii ar trebui să se bazeze pe motive justificate în mod corespunzător [12] și pot fi luate numai după consultarea ofițerului pentru drepturile fundamentale (FRO) al Frontex. Ofițerul pentru drepturile fundamentale a elaborat „Procedura privind diligența necesară privind drepturile fundamentale”. Prin această procedură, FRO oferă consiliere directorului executiv înainte de a lua decizii privind lansarea unei noi activități sau decizii de suspendare, retragere sau încetare a unei activități în curs.

10. Fiecare operațiune de returnare organizată sau coordonată de Frontex ar trebui monitorizată pe baza unor criterii obiective și transparente [13] .

11. Operațiunile de returnare includ atât escorte, care efectuează returnarea, cât și observatori, care monitorizează respectarea drepturilor fundamentale . *Pentru returnările organizate de statele membre*, escortele sunt membre ale organismului național care efectuează operațiunea de returnare, în timp ce observatorii sunt membri ai unui alt organism național sau al unei alte organizații. *Returnările pe care Frontex le organizează și le coordonează* sunt monitorizate de organismele naționale de monitorizare [14] , în conformitate cu Directiva privind returnarea [15] . Frontex a instituit, de asemenea, o rezervă de observatori pentru returnările forțate [16] , care provin din organisme naționale, dar includ și observatori pentru drepturile fundamentale ai Frontex (în prezent cinci) [17] . În conformitate cu Regulamentul Frontex, în cazul returnărilor coordonate/organizate de Frontex, atât escortele, cât și observatorii pot fi membri ai personalului Frontex. Regulamentul Frontex prevede că toți observatorii, inclusiv „monitorii drepturilor fundamentale” ai Frontex, ar trebui să raporteze cu privire la astfel de activități.

12. În cazul în care persoanele trec sau încearcă să treacă o frontieră externă a UE în mod neregular, acestea pot face obiectul unor proceduri de „screening”, înainte de orice cerere de azil, în special în cazul în care nu au acte de identitate. Personalul Frontex poate sprijini statele membre în ceea ce privește procedurile de identificare prin screening-ul privind naționalitatea, informarea [18] , înregistrarea și prelevarea amprentelor digitale. Personalul Frontex oferă, de asemenea, expertiză cu privire la originea și veridicitatea documentelor prezentate de migranți. Interviuurile de proiecție pot avea loc în prezența unui expert familiarizat cu cerințele culturale ale persoanei intervievate (un „expert cultural” [19]), dar acest lucru nu se întâmplă întotdeauna.

Ancheta

13. În cursul acestei anchete, Ombudsmanul a evaluat modul în care Frontex își respectă obligațiile în materie de transparență și modul în care pune în aplicare anumite garanții în materie de drepturi fundamentale în temeiul Regulamentului Frontex [20] .

14. În contextul acestei anchete, Ombudsmanul a solicitat Frontex să răspundă la o serie de întrebări referitoare la diferite aspecte ale activității sale [21] , inclusiv cu privire la:

- transparența planurilor operaționale și a manualelor pentru operațiunile comune;
- preocupările privind drepturile fundamentale și rolul directorului executiv,

- monitorizarea returnărilor și dispozițiile privind persoanele vulnerabile și
- instrucțiunile pentru „echipele de sprijin pentru gestionarea migrației” pentru a asigura protecția drepturilor fundamentale, în special în timpul screeningului migranților.

Ombudsmanul a transmis răspunsul Frontex organizațiilor societății civile active în domeniul azilului și migrației pentru observații. Răspunsurile acestora au fost publicate pe site-ul web al Ombudsmanului. [22] Ombudsmanul a inspectat, de asemenea, documentele relevante deținute de Frontex. [23]

Anexa 1 la prezenta decizie conține o descriere detaliată a anchetei, inclusiv întrebările Ombudsmanului, răspunsurile Frontex, observațiile organizațiilor societății civile și evaluarea detaliată a Ombudsmanului.

Prezentare generală a evaluării Ombudsmanului

Publicarea planurilor operaționale și a manualelor pentru operațiunile comune

15. Mecanismele de asumare a răspunderii aplicabile operațiunilor comune ale Frontex pot fi eficiente numai dacă Frontex oferă suficientă transparență pentru a permite un control independent. Operațiunile comune implică mai mulți participanți care au obligații diferite și pot cuprinde jurisdicții diferite. În cazul în care au loc încălcări, natura acestor operațiuni îngreunează determinarea persoanei care a fost în cele din urmă responsabilă.

16. Pe baza răspunsului Frontex [24], Ombudsmanul consideră că publicarea unor rezumate exacte, detaliate, prompte și cuprinzătoare ale planurilor operaționale ale operațiunilor anterioare și curente ar putea îndeplini cerințele de transparență, ar putea facilita controlul și responsabilitatea și, în cele din urmă, ar putea oferi o mai mare legitimitate operațiunilor. Informațiile relevante pentru evaluarea respectării drepturilor fundamentale ar trebui excluse din aceste sinteze numai în cazul în care publicarea lor ar aduce atingere sarcinilor Frontex și, în special, obiectivului unei anumite operațiuni.

17. În mod similar, Frontex ar putea publica o prezentare generală a responsabilităților pentru diferite categorii de participanți la operațiuni [25], care sunt incluse în manualele planurilor operaționale [26].

Identificarea preocupărilor legate de drepturile fundamentale și a căilor de atac în cazul încălcării drepturilor fundamentale

18. Ombudsmanul consideră că procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale constituie un instrument preventiv adecvat, în special dacă acesta este luat în considerare în mod corespunzător de către directorul executiv în deciziile privind suspendarea, încetarea sau retragerea finanțării pentru activitățile Frontex pentru care există preocupări legate de drepturile fundamentale [27]. Acesta stabilește un calendar pentru avizele FRO și stabilește criterii clare pentru emiterea de către FRO a unui aviz negativ. [28] Acesta oferă

orientări operaționale privind modul de evaluare a riscurilor legate de drepturile fundamentale prin utilizarea listelor de verificare. Informațiile luate în considerare de FRO includ rapoartele organizațiilor societății civile. Cu toate acestea, procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale nu prevede că evaluarea FRO ar trebui să țină seama de rapoartele organismelor naționale pentru drepturile omului, cum ar fi ombudsmanii [29] . Acest lucru ar trebui remediat.

Monitorizarea returnărilor și dispozițiile privind persoanele vulnerabile

19. Ombudsmanul consideră că observatorii care monitorizează nu numai escortele dintr-un anumit stat membru, ci și escortele Frontex ar trebui să provină dintr-un organism independent. Frontex ar putea încuraja statele membre, prin intermediul Consiliului de administrație, să desemneze organisme de monitorizare independente existente ca observatori pentru returnările forțate și să își extindă competențele de monitorizare pe cât posibil [30] .

20. În plus, pentru a asigura independența observatorilor pentru drepturile fundamentale ai Frontex care monitorizează returnările, Frontex ar trebui să se asigure că aceștia nu primesc instrucțiuni din partea altor membri ai personalului Frontex. Aceștia ar trebui să aibă libertatea de a-și prezenta observațiile neîngrădite în fiecare etapă a operațiunii de returnare. Acest lucru ar trebui specificat în planurile operaționale.

21. Ombudsmanul subliniază că, atunci când ombudsmanii acționează în calitate de observatori, aceștia includ constatările relevante în rapoartele lor anuale, care sunt prezentate parlamentelor naționale. De asemenea, aceștia pot publica rapoarte despre o anumită returnare, într-o versiune anonimată. Frontex ar putea lua în considerare adoptarea aceleiași practici în ceea ce privește operațiunile în care observatorii (monitorii naționali din rezervă și observatorii pentru drepturile fundamentale care acționează în calitate de observatori ai returnării) își prezintă rapoartele către aceasta și către FRO.

Instrucțiuni pentru „echipele de sprijin pentru gestionarea migrației” pentru a asigura protecția drepturilor fundamentale, în special în timpul screeningului migranților

22. Procesul de screening ar trebui să fie suficient de lung pentru a se asigura că pot fi identificate informații importante, nu numai cu privire la identitatea persoanelor, ci și cu privire la potențialele vulnerabilități. Având în vedere sensibilitatea acestor situații, migranților trebuie să li se acorde suficient timp și pot avea nevoie de asistență psihologică pentru a putea comunica în mod corespunzător în timpul unor astfel de proceduri. [31] Orientările privind activitățile de screening, care sunt incluse în manualele planurilor operaționale, ar putea fi mai explicite în acest sens. Acestea ar putea fi, de asemenea, mai detaliate în ceea ce privește nevoile specifice care trebuie luate în considerare la înregistrarea minorilor [32] .

23. Orientările prevăd că, în timpul procedurii de screening, personalul Frontex ar trebui să furnizeze migranților informații de bază privind protecția internațională. În acest scop, Ombudsmanul consideră că ar fi util să se pună la dispoziție, în locurile de examinare, în cât mai multe limbi posibil, broșuri, broșuri și alte informații privind drepturile și obligațiile solicitanților de azil. Orientările ar putea specifica acest lucru și ar putea stipula că personalul Frontex ar trebui să solicite autorităților naționale să asigure acest lucru [33] .

Concluzie

Ancheta a identificat domenii în care Frontex ar putea aduce îmbunătățiri.

Sugestii de îmbunătățire

I. Frontex ar trebui să asigure o abordare mai proactivă a transparenței, inclusiv publicarea documentelor necesare pentru a înțelege rolurile și responsabilitățile respective ale actorilor implicați în operațiunile sale. Aceasta include sinteze ale planurilor operaționale și rezumate ale unor părți din manualele planurilor operaționale.

II. La realizarea „**procedurii de diligență** necesară privind drepturile fundamentale”, ofițerul pentru drepturile fundamentale (FRO) ar trebui să țină seama de rapoartele relevante ale organismelor naționale din domeniul drepturilor omului, cum ar fi ombudsmanii. Frontex ar trebui să publice pe site-ul său un rezumat al procedurii de diligență necesară privind drepturile fundamentale și, odată adoptat, normele sale privind modul în care directorul executiv ia decizii de suspendare, încetare sau retragere a finanțării pentru activitățile Frontex pentru care există preocupări legate de drepturile fundamentale. Frontex ar trebui, de asemenea, să publice răspunsul directorului executiv la fiecare aviz negativ al ofițerului pentru drepturile fundamentale cu privire la o activitate planificată. Raportul anual al FRO ar trebui să includă informații privind acțiunile întreprinse în urma măsurilor de atenuare propuse de FRO în legătură cu operațiunile anterioare.

III. Frontex ar trebui să clarifice, prin formare și prin alte mijloace disponibile, că observatorii pentru returnările forțate din rezerva sa ar trebui să raporteze orice incident pe care îl observă, indiferent dacă se referă la agenții din statul membru pe care îl monitorizează, un alt stat membru sau Frontex. Frontex ar trebui să obțină acordul statelor membre pentru a pune în aplicare acest lucru. „Monitorii drepturilor fundamentale” ai Frontex care acționează în calitate de observatori pentru returnările forțate ar trebui să fie instruiți cu privire la modul de aplicare a celui mai înalt nivel de obiectivitate. Aceștia nu ar trebui să fie responsabili pentru raportarea cu privire la conduita escortelor Frontex, în cazul în care ar putea exista un risc de lipsă de obiectivitate. Frontex ar trebui să publice pe site-ul său internet o versiune anonimată a rapoartelor observatorilor pentru returnările forțate după fiecare operațiune de returnare.

IV. Orientările pentru „agenții care efectuează controlul” ar trebui să indice calendarul pentru „procesul de verificare” și să ofere mai multe detalii cu privire la modul de înregistrare a

minorilor și să documenteze răspunsurile la întrebările adresate în cursul procesului de examinare. Agenții Frontex ar trebui să solicite prezența unui „expert cultural” în timpul procedurii de screening și ca statul membru gazdă să pună la dispoziție în cât mai multe limbi informații cu privire la procedurile aplicabile.

Emily O'Reilly Ombudsmanul European

Strasbourg, 17/01/2022

ANEXE:

Anexa 1

Prezenta anexă conține o descriere a anchetei și a constatărilor Ombudsmanului. Fiecare secțiune este structurată după cum urmează:

- Întrebările Ombudsmanului adresate Frontex
- Răspunsurile Frontex
- Observațiile organizațiilor societății civile
- Analiza Ombudsmanului (inclusiv sugestii de îmbunătățire)

Transparența planurilor operaționale și a manualelor pentru operațiunile comune

Întrebările Ombudsmanului

1. Ombudsmanul a întrebat dacă Frontex ar putea publica planuri operaționale și manuale pentru operațiunile comune pentru a permite publicului să înțeleagă cine este responsabil pentru aspectele acestor operațiuni.

Răspunsul Frontex

2. Frontex a explicat că fiecare plan operațional este compus dintr-o parte generală și dintr-un „plan de activitate specific”.

3. Partea generală, care este în mod normal aceeași pentru toate operațiunile, descrie

responsabilitățile în ceea ce privește drepturile fundamentale. Acesta include instrucțiuni privind modul de asigurare a protejării drepturilor fundamentale. Planurile de activitate specifice includ dispoziții pentru fiecare operațiune comună.

Frontex a afirmat că „*datorită naturii activității, întregul conținut al planurilor operaționale pentru operațiunile comune în curs nu poate fi dezvăluit*”. Frontex a anexat la răspunsurile sale extrase din partea generală, două coduri de conduită care sunt incluse ca anexe în partea generală [34] și un exemplu de „manual al planului operațional” (care este inclus, de asemenea, ca anexă în partea generală a planului). Frontex a precizat că manualul ar trebui tratat ca fiind confidențial.

Observații din partea organizațiilor societății civile

4. Comitetul Meijers a indicat că planurile operaționale nu sunt nici măcar parțial dezvăluite în timpul operațiunilor comune în curs. Pentru operațiunile finalizate, Frontex nu a publicat niciodată aceste planuri din proprie inițiativă. Cu toate acestea, Comisia a dezvăluit, la cerere, copii ale planurilor operaționale care au făcut obiectul unei redactări importante.

Evaluarea Ombudsmanului

5. Pe secțiunile relevante ale site-ului Frontex referitoare la registrul său de documente și la documentele-cheie [35], nu există nicio trimitere la planurile operaționale, la rapoartele de evaluare pentru operațiunile comune sau la rezumatele acestora. Frontex publică numai codurile de conduită [36], care sunt anexate la planurile operaționale.

6. Anumite părți ale planurilor operaționale stabilesc rolul și sarcinile exacte ale întregului personal implicat în operațiunile comune ale Frontex. [37] Aceste părți sunt esențiale pentru stabilirea măsurii în care membrii personalului sunt responsabili pentru posibile încălcări ale drepturilor fundamentale.

7. Mecanismele de asumare a răspunderii aplicabile operațiunilor comune ale Frontex pot fi eficace numai dacă Frontex oferă suficientă transparență pentru a permite un control independent. Operațiunile comune implică mai mulți participanți care au obligații diferite și pot cuprinde jurisdicții diferite. În cazul în care au loc încălcări, natura acestor operațiuni îngreunează determinarea persoanei care a fost în cele din urmă responsabilă.

8. **Regulamentul** Frontex [38] prevede că Frontex nu poate divulga informații operaționale care, dacă sunt făcute publice, ar putea pune în pericol atingerea obiectivelor operațiunilor. Cu toate acestea, Regulamentul Frontex [39] prevede, de asemenea, că Frontex ar trebui să publice „*informații cuprinzătoare privind operațiunile comune anterioare și actuale*”.

9. Pe baza răspunsului Frontex [40], Ombudsmanul consideră că publicarea unor *rezumate exacte, detaliate, prompte și cuprinzătoare ale* planurilor operaționale ale operațiunilor

anterioare și curente ar putea îndeplini cerințele de transparență, ar putea facilita controlul și responsabilitatea și, în cele din urmă, ar putea oferi o mai mare legitimitate operațiunilor. Informațiile relevante pentru evaluarea respectării drepturilor fundamentale ar trebui excluse din aceste sinteze numai în cazul în care publicarea lor ar aduce atingere sarcinilor Frontex și, în special, obiectivului unei anumite operațiuni.

10. În mod similar, Frontex ar putea publica o prezentare generală a responsabilităților pentru diferite categorii de participanți la operațiuni [41], care sunt incluse în manualele planurilor operaționale [42].

11. Ombudsmanul sugerează că **Frontex ar trebui să asigure o abordare mai proactivă a transparenței, inclusiv publicarea documentelor necesare pentru a înțelege rolurile și responsabilitățile respective ale actorilor implicați în operațiunile sale. Aceasta include sinteze ale planurilor operaționale și rezumate ale unor părți din manualele planurilor operaționale.**

Identificarea preocupărilor legate de drepturile fundamentale și a căilor de atac în cazul încălcării drepturilor fundamentale

Întrebările Ombudsmanului

12. Ombudsmanul a întrebat Frontex (i) cu privire la procedurile și criteriile pe care Frontex le utilizează pentru a identifica situațiile în care o activitate ar putea duce la încălcări grave ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională și (ii) dacă hotărârile judecătorești naționale sau opiniile unui ombudsman/instituție națională pentru drepturile omului servesc, de asemenea, drept criteriu pentru identificarea încălcărilor. [43] Ombudsmanul a întrebat, de asemenea, ce alte măsuri are în vedere Frontex pentru a contribui la remedierea încălcărilor constatate ale drepturilor fundamentale și/sau ale obligațiilor de protecție internațională, în cazul în care directorul executiv a decis să suspende sau să pună capăt unei operațiuni.

Răspunsul Frontex

13. Frontex a afirmat că, în 2020, ofițerul pentru drepturile fundamentale a elaborat „Procedura privind diligența necesară privind drepturile fundamentale”. Procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale este concepută pentru a permite ofițerului pentru drepturile fundamentale (FRO) al Frontex să ofere consiliere directorului executiv înainte de a lua decizii privind lansarea unei noi activități sau decizii de suspendare, retragere sau încetare a unei activități în curs. Evaluarea FRO se bazează pe informații din partea organizațiilor internaționale, a instituțiilor UE [44], a hotărârilor instanțelor naționale și a deciziilor sau a informațiilor furnizate de instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului. De asemenea,

FRO ia în considerare fondul și măsurile luate ca urmare a „rapoartelor grave privind incidentele” [45] și a plângerilor depuse într-un anumit domeniu operațional. FRO va recomanda încetarea, retragerea sau suspendarea unei activități în cazul în care presupusele încălcări ale drepturilor fundamentale au un caracter persistent sau grav [46], inclusiv actele cu privire la care statele sunt obligate (în temeiul Convenției europene a drepturilor omului) să inițieze urmărirea penală.

14. Frontex a afirmat că FRO a elaborat un „catalog de măsuri” pentru a atenua riscurile în materie de drepturi fundamentale pe care le identifică ca parte a evaluării lor. Aceste măsuri includ formarea personalizată în domeniul drepturilor fundamentale și sensibilizarea cu privire la aspectele legate de drepturile fundamentale în cadrul Frontex. Directorul executiv poate aplica măsuri care nu sunt incluse în catalog, dar trebuie să informeze Consiliul de administrație cu privire la aceste măsuri și să le justifice.

15. Regulamentul Frontex nu specifică modul în care directorul executiv poate reactiva o operațiune care a fost suspendată sau încheiată. Cu toate acestea, aceasta precizează [47] că directorul executiv are dreptul de a evalua, înainte de orice activitate operațională, dacă există încălcări ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională care sunt grave sau care pot persista. Activitatea poate fi restabilită dacă motivele care au condus la suspendarea sau încetarea unei activități încetează să existe. Prin urmare, Frontex trebuie să monitorizeze și să evalueze în permanență situația drepturilor fundamentale în statul membru sau în țara terță în care are loc activitatea.

Observații din partea organizațiilor societății civile

16. Consiliul European pentru Refugiați și Exili (ECRE) și-a exprimat îngrijorarea cu privire la eficacitatea procedurii de diligență necesară privind drepturile fundamentale. Pentru a fi eficientă în combaterea încălcărilor drepturilor fundamentale, o astfel de procedură trebuie să funcționeze rapid și transparent, dar nu este clar că acesta este cazul. Informațiile cu privire la circumstanțele care ar putea declanșa procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale ar trebui puse la dispoziția publicului. ECRE și Comitetul Meijers au considerat că informațiile și dovezile furnizate de organizațiile societății civile ar trebui să informeze atât cu privire la declanșarea procedurii, cât și cu privire la modul în care aceasta este pusă în aplicare, deoarece aceste informații pot fi adesea mai oportune și mai fiabile decât alte surse.

17. În cazul în care directorul executiv și consiliul de administrație nu acționează, în urma recomandării FRO [48], directorul executiv ar trebui să răspundă FRO într-un anumit calendar, să explice motivele respingerii unei recomandări și să invite FRO la un schimb de opinii cu privire la această chestiune. FRO ar putea informa Parlamentul European în cazul în care nu este mulțumit de motive.

18. Procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale ar trebui să se aplice tuturor tipurilor de activități desfășurate de Frontex, inclusiv activităților de sprijin aerian și de sprijin în țările din afara UE.

Evaluarea Ombudsmanului

19. Regulamentul Frontex [49] impune directorului executiv să consulte FRO înainte de a lua decizii de suspendare, încetare sau nelansare a activităților. Cu toate acestea, aceasta nu precizează rolul pe care îl îndeplinește FRO în această privință. În plus, motivele și motivele care stau la baza acestor decizii și probele luate în considerare ar trebui comunicate publicului.

20. Ombudsmanul recunoaște importanța unei proceduri scrise prin care FRO oferă consiliere directorului executiv cu privire la posibilele riscuri la adresa drepturilor fundamentale în cadrul operațiunilor Frontex [50] .

21. Ombudsmanul consideră că procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale constituie un instrument preventiv adecvat dacă este luat în considerare în mod corespunzător în normele Frontex privind modul în care directorul executiv ia decizii de suspendare, încetare sau retragere a finanțării pentru activitățile Frontex pentru care există preocupări legate de drepturile fundamentale [51] . Acesta stabilește un calendar pentru avizele FRO și stabilește criterii clare pentru emiterea de către FRO a unui aviz negativ. [52] Acesta oferă orientări operaționale privind modul de evaluare a riscurilor legate de drepturile fundamentale prin utilizarea listelor de verificare. Informațiile luate în considerare de FRO includ rapoartele organizațiilor societății civile. Cu toate acestea, procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale nu prevede că evaluarea FRO ar trebui să țină seama de rapoartele organismelor naționale din domeniul drepturilor omului, cum ar fi ombudsmanii [53] . Acest lucru ar trebui remediat.

22. În plus, Ombudsmanul consideră că o descriere a procedurii de diligență necesară privind drepturile fundamentale ar trebui publicată în secțiunea FRO de pe site-ul Frontex. Această descriere ar trebui să includă criteriile pe baza cărora FRO își întemeiază avizele negative, astfel cum sunt descrise în procedura de diligență necesară privind drepturile fundamentale, precum și etapele procedurii.

23. În plus, în cazul în care directorul executiv decide să lanseze sau să nu suspende sau să pună capăt unei operațiuni, în pofida unui aviz din partea FRO care constată riscuri grave de încălcare a drepturilor fundamentale, directorul executiv ar trebui să furnizeze și să publice un răspuns în care să explice această decizie. Ombudsmanul ia act de faptul că, în Raportul anual pe 2020, FRO face trimitere la opinia sa potrivit căreia lansarea intervențiilor rapide la frontieră în Evros ar putea conduce la riscuri grave în materie de drepturi fundamentale. [54] Cu toate acestea, ECRE a subliniat că această operațiune este în curs.

24. Ombudsmanul propune ca, în cadrul „procedurii de diligență necesară privind drepturile fundamentale”, **ofițerul pentru drepturile fundamentale să ia în considerare rapoartele relevante ale organismelor naționale din domeniul drepturilor omului, cum ar fi ombudsmanii. Frontex ar trebui să publice pe site-ul său un rezumat al procedurii de diligență necesară privind drepturile fundamentale și al normelor sale privind modul în**

care directorul executiv ia decizii de suspendare, încetare sau retragere a finanțării pentru activitățile Frontex pentru care există preocupări legate de drepturile fundamentale. Frontex ar trebui, de asemenea, să publice răspunsul directorului executiv la fiecare aviz negativ al ofițerului pentru drepturile fundamentale cu privire la o activitate planificată.

25. Măsurile de atenuare a riscurilor legate de drepturile fundamentale, identificate ca urmare a evaluării FRO, pot varia. Aceste măsuri sunt incluse în diferite avize și observații emise de FRO, cum ar fi „expresiile de îngrijorare” [55], observațiile privind detașarea observatorilor pentru drepturile fundamentale, contribuțiile la planurile operaționale și rapoartele FRO către Consiliul de administrație. Ombudsmanul consideră că raportul anual al FRO ar trebui să includă informații privind acțiunile întreprinse ca urmare a măsurilor de atenuare propuse de FRO în legătură cu operațiunile anterioare [56].

Monitorizarea returnărilor și dispozițiile privind persoanele vulnerabile

Protecția persoanelor vulnerabile în returnările voluntare

Întrebările Ombudsmanului

26. Ombudsmanul a întrebat dacă noul său rol în sprijinirea persoanelor returnate voluntare în fazele „după sosire”/„după returnare” [57] Frontex are norme de punere în aplicare, care iau în considerare persoanele vulnerabile.

Răspunsul Frontex

27. Ca răspuns, Frontex a afirmat că autoritățile naționale din statele membre sunt singurele responsabile pentru a indica cine are dreptul să primească „sprijin pentru reintegrare” în urma returnării lor, precum și formatul pe care ar trebui să îl adopte acest sprijin. Frontex colaborează îndeaproape cu FRO pentru a elabora orientări și instrumente specifice privind sprijinul oferit de Frontex statelor membre în ceea ce privește returnările voluntare.

28. Frontex discută cu Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) cum să exploreze posibile domenii de cooperare în etapele premergătoare returnării, returnărilor, post-sosire și post-returnare ale procesului de returnare. Frontex a înființat un grup de lucru dedicat privind returnarea, readmisia și reintegrarea.

Independența observatorilor Frontex în cadrul operațiunilor de returnare conduse de Frontex

Întrebările Ombudsmanului

29. Ținând seama de faptul că membrii personalului Frontex pot acționa în calitate de „agenți de escortă” în timpul returnărilor forțate, Ombudsmanul a întrebat cum va asigura Frontex o monitorizare independentă, în cazul în care monitorizarea este efectuată de propriul personal.

Răspunsul Frontex

30. Frontex a afirmat că operațiunile de returnare pe care le organizează și le coordonează sunt monitorizate de organismele naționale de monitorizare, în conformitate cu Directiva privind returnarea [58]. Frontex a instituit, de asemenea, o rezervă de observatori pentru returnările forțate din partea unor astfel de organisme. Frontex însăși va contribui la punerea în comun a cinci observatori pentru drepturile fundamentale repartizați pentru returnări de către FRO. [59] Atunci când acești observatori pentru drepturile fundamentale sunt trimiși într-o operațiune de returnare organizată în urma solicitării unui stat membru/stat asociat spațiului Schengen [60], aceștia vor continua să *acționeze ca observatori pentru returnările forțate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE, astfel în cadrul sistemului de monitorizare al statului membru aplicabil*.

Observații din partea organizațiilor societății civile

31. ECRE și-a exprimat îngrijorarea cu privire la independența monitorizării efectuate de personalul Frontex cu privire la operațiunile de returnare la care participă personalul Frontex. Acesta a afirmat că, pe lângă observatorii pentru drepturile fundamentale ai Frontex, ar trebui să fie prezenți și alți observatori pentru returnările forțate. Formarea ar putea ajuta, dar pot fi necesare mai multe monitoare. Acești observatori ar trebui, în mod ideal, să provină dintr-un organism independent, al cărui mandat de monitorizare nu se limitează la un anumit stat membru sau Frontex.

32. Comitetul Meijers a afirmat că, pentru a asigura independența observatorilor pentru drepturile fundamentale, acestora nu ar trebui să li se dea instrucțiuni din partea altor membri ai personalului Frontex și ar trebui să li se acorde libertatea de a-și prezenta observațiile fără obstacole în fiecare etapă a operațiunii de returnare. Acest lucru ar trebui specificat în planurile operaționale. De asemenea, observatorilor pentru drepturile fundamentale ar trebui să li se pună la dispoziție fonduri suficiente.

Monitorizarea returnărilor naționale și a returnărilor coordonate de Frontex

Întrebările Ombudsmanului

33. Ombudsmanul a întrebat ce poate face Frontex pentru a îmbunătăți situația actuală, în

care există o monitorizare considerabil mai redusă a returnărilor naționale decât a returnărilor coordonate de Frontex. În ceea ce privește returnările coordonate de Frontex, ea a solicitat, de asemenea, Frontex să explice procentul relativ scăzut de „rapoarte de monitorizare” primite de FRO în primul semestru al anului 2019 și ce poate face Frontex pentru a îmbunătăți situația.

Răspunsul Frontex

34. Frontex a făcut referire la două măsuri pe care încurajează statele membre să le pună în aplicare. În primul rând, acesta încurajează statele membre să consolideze canalele de comunicare între autoritățile responsabile cu efectuarea returnărilor și organismele naționale de monitorizare. În al doilea rând, le încurajează să mărească capacitatea de resurse umane a organismelor naționale de monitorizare pentru a face posibilă participarea lor fizică la un număr mai mare de operațiuni. Deoarece rezerva de observatori a Frontex constă în principal în observatori pentru returnările forțate desemnați în rezervă de către organismele naționale de monitorizare ale statelor membre/statelor asociate spațiului Schengen, numărul limitat de organisme naționale de monitorizare are un impact asupra componenței rezervei. Capacitatea rezervei a fost mărită cu participarea celor cinci observatori pentru drepturile fundamentale din cadrul Frontex.

35. Frontex a afirmat că „planurile de punere în aplicare” pentru fiecare operațiune de returnare includ obligația observatorilor pentru returnările forțate de a prezenta un raport directorului executiv, FRO și autorităților naționale din toate statele membre implicate în operațiunea respectivă. [61] Frontex reamintește în mod regulat persoanelor naționale de contact responsabile cu returnarea această obligație în cursul reuniunilor periodice. Frontex a informat statele membre că rapoartele pot fi transmise Frontex în limba lor originală (și nu neapărat în limba engleză).

36. Frontex a declarat că FRO împărtășește în mod regulat observațiile privind returnările (rapoartele bianuale ale FRO) cu instituțiile de monitorizare din statele membre organizatoare și participante. De asemenea, FRO încurajează statele membre/statele asociate spațiului Schengen să prezinte Frontex rapoartele lor naționale. Frontex este în curs de elaborare a unui registru al documentelor sale care urmează să fie publicate pe site-ul său internet. [62] Frontex a publicat numeroase rapoarte ale observatorilor ca răspuns la cererile individuale de acces public la documente.

Observații din partea organizațiilor societății civile

37. ECRE a sugerat că Frontex ar putea încheia acorduri pentru a primi rapoarte sau rezumate de la toate organismele care participă la un exercițiu de monitorizare. Frontex ar trebui, de asemenea, să se asigure că formarea pentru observatori subliniază faptul că Frontex ar trebui să primească rapoarte. Comitetul Meijers a sugerat că Frontex ar trebui să aibă în vedere stabilirea unor termene clare pentru prezentarea rapoartelor și ar trebui să existe consecințe în caz de neconformitate. Dacă este necesar, Frontex ar trebui să informeze Consiliul de

administrație și Comisia cu privire la neprezentarea unui raport.

Evaluarea Ombudsmanului

38. Ombudsmanul salută implicarea FRO în elaborarea orientărilor Frontex privind returnările voluntare. Returnările voluntare sunt adesea voluntare numai prin desemnare [63] , iar operațiunile pot fi sensibile. Prin urmare, orientările experților privind modul de asigurare a respectării drepturilor omului și, în special, respectarea demnității persoanelor returnate sunt esențiale.

39. În cazul **returnărilor forțate organizate de statele membre** , *escortele* sunt membre ale organismului național care sunt mandatate să efectueze operațiunea de returnare forțată. *Observatorii* sunt membri ai unui alt organism național sau ai unei alte organizații care sunt mandatați să observe și să raporteze dacă operațiunea de returnare respectă pe deplin Carta drepturilor fundamentale și alte obligații specifice acestor operațiuni [64] . Observatorii supraveghează conduita escortelor, cum ar fi utilizarea forței și a mijloacelor de reținere. [65] Prin urmare, este de o importanță capitală să existe un grad suficient de independență între escorte și monitoare.

40. În conformitate cu Regulamentul Frontex, **în cazul returnărilor coordonate/organizate de Frontex** , atât escortele [67] , cât și observatorii pot fi membri ai personalului Frontex.

41. Ombudsmanul ia act de faptul că observatorii pentru drepturile fundamentale care acționează în calitate de observatori pentru returnările forțate [68] ar trebui să rămână sub supravegherea FRO și ar trebui – în principiu – să fie independenți în îndeplinirea sarcinilor lor [69] . Consiliul de administrație al Frontex a prevăzut garanții privind independența FRO. [70]

42. Cu toate acestea, observatorii pentru drepturile fundamentale fac parte din sistemul *intern* de supraveghere a drepturilor fundamentale al Frontex. [71] În alte activități operaționale ale Frontex, aceștia cooperează și iau legătura cu ofițerul coordonator al Frontex pentru operațiuni comune și le oferă consiliere și asistență [72] .

43. Prin urmare, poate fi dificil să se evite percepția că monitorizarea returnărilor nu este pe deplin independentă în cazul în care observatorii pentru drepturile fundamentale ai Frontex supraveghează comportamentul escortelor Frontex [73] .

44. Frontex a indicat în răspunsul său [74] că observatorii pentru drepturile fundamentale care acționează în calitate de observatori pentru returnarea forțată vor monitoriza conformitatea escortelor naționale. Regulamentul Frontex nu prevede că, atunci când acești observatori ai drepturilor fundamentale monitorizează returnările forțate, aceștia trebuie să supravegheze conduita escortelor Frontex. Cu toate acestea, este necesar să se abordeze problema persoanelor care vor monitoriza escortele Frontex în timpul operațiunilor de returnare forțată.

45. În ceea ce privește operațiunile comune de returnare pe cale aeriană, în care există

persoane returnate originare din state membre diferite și escorte și observatori corespunzători din diferite state membre, Ombudsmanul a atras deja atenția asupra posibilității ca observatorii să monitorizeze nu numai comportamentul *escortelor* din țara monitorului, ci și din țările care fac parte din operațiune. [75] Frontex a luat această sugestie la bord în codul său de conduită în materie de returnare [76] .

46. Ombudsmanul consideră că observatorii care monitorizează nu numai escortele dintr-un anumit stat membru, ci și escortele Frontex ar trebui să provină dintr-un organism independent. Frontex ar putea încuraja statele membre, prin intermediul Consiliului de administrație, să desemneze organismele de monitorizare independente existente ca observatori pentru returnările forțate și să își extindă competențele de monitorizare pe cât posibil [77] .

47. În plus, pentru a asigura independența observatorilor pentru drepturile fundamentale ale Frontex, Frontex ar trebui să se asigure că aceștia nu primesc instrucțiuni din partea altor membri ai personalului Frontex. Aceștia ar trebui să aibă libertatea de a-și prezenta observațiile neîngrădite în fiecare etapă a operațiunii de returnare. Acest lucru ar trebui specificat în planurile operaționale.

48. Ombudsmanul subliniază că, atunci când ombudsmanii acționează în calitate de observatori, aceștia includ constatările relevante în rapoartele lor anuale, care sunt prezentate parlamentelor naționale. De asemenea, aceștia pot publica rapoarte despre o anumită returnare, într-o versiune anonimată. Frontex ar putea lua în considerare adoptarea aceleiași practici în ceea ce privește operațiunile în care observatorii (monitorii naționali din rezervă și observatorii pentru drepturile fundamentale care acționează în calitate de observatori ai returnării) își prezintă rapoartele către aceasta și către FRO.

49. Ombudsmanul sugerează că **Frontex ar trebui să clarifice, prin formare și prin alte mijloace disponibile, că observatorii pentru returnările forțate din rezerva sa ar trebui să raporteze orice incident pe care îl observă, indiferent dacă se referă la agenții din statul membru cărora le revine sarcina de monitorizare, la un alt stat membru sau la Frontex. Frontex ar trebui să obțină acordul statelor membre pentru a pune în aplicare acest lucru. Observatorii Frontex pentru drepturile fundamentale care acționează în calitate de observatori pentru returnările forțate ar trebui să fie instruiți cu privire la modul de aplicare a celui mai înalt nivel de obiectivitate. Aceștia nu ar trebui să fie responsabili pentru raportarea cu privire la conduita escortelor Frontex, în cazul în care ar putea exista probleme de lipsă de obiectivitate. Frontex ar trebui să publice pe site-ul său internet o versiune anonimată a rapoartelor observatorilor pentru returnările forțate după fiecare operațiune de returnare.**

Instrucțiuni pentru echipele de sprijin pentru gestionarea migrației pentru a asigura protecția drepturilor fundamentale, în special în timpul screeningului migrantilor

Întrebările Ombudsmanului

50. Ombudsmanul a întrebat dacă Frontex pune la dispoziția echipelor sale de sprijin pentru migrație instrucțiuni specifice cu privire la modul de asigurare a protecției drepturilor fundamentale în contextul „activităților lor de verificare” la frontiere.

Răspunsul Frontex

51. Frontex s-a referit la formarea efectuată de FRO la hotspoturile din Grecia și Italia, atât pentru ofițerii de supraveghere a frontierelor maritime (în cadrul operațiunilor la frontierele maritime), cât și pentru membrii corpului permanent al Frontex.

52. Planurile operaționale includ instrucțiuni generale privind modul de protejare a drepturilor fundamentale în activitățile operaționale, în timp ce planul de acțiune pentru Strategia privind drepturile fundamentale a Frontex include garanții practice privind drepturile fundamentale. Acestea se aplică tuturor membrilor echipelor (personalul național și personalul Frontex).

53. Frontex emite orientări specifice pentru activitățile de examinare în manualele planurilor operaționale. [78] Astfel cum s-a menționat mai sus, Frontex a comunicat Ombudsmanului o versiune a manualului, dar l-a clasificat ca fiind confidențial.

54. În cazul în care o persoană care traversează sau încearcă să treacă o frontieră externă a UE în mod neregular este nedocumentată, interviul de verificare vizează stabilirea cetățeniei sale. Procedura de screening ar trebui să înregistreze, de asemenea, detalii privind sosirea persoanei și întoarcerea acesteia în țara de origine, după caz. Interviul de screening de către membrii detașați ai Corpului permanent al Frontex (agenți de informare și polițiști de frontieră) are loc în urma unei cereri din partea statului membru care găzduiește operațiunea. Există două niveluri de screening: de bază (pentru a stabili naționalitatea persoanelor care fac obiectul interviului, efectuate de polițiștii de frontieră detașați); și avansat (pentru a identifica naționalitatea, precum și pentru a colecta informații privind modelele de migrație și profilurile de migrație, în conformitate cu drepturile fundamentale). Interviurile avansate sunt efectuate de ofițeri de informare.

55. Atunci când numește ofițeri de informare sau ofițeri de poliție de frontieră ca interviatori, Frontex ia în considerare vârsta și sexul persoanei intervievate. Acestea acționează în strânsă cooperare cu agenții din statul membru care găzduiește operațiunea. Interviul poate avea loc în prezența unui expert familiarizat cu cerințele culturale ale persoanei intervievate (un „expert cultural” [79]), dar acest lucru nu se întâmplă întotdeauna. În cazul în care persoana intervievată poate înțelege limba interviatorilor, nu este necesar ca un interpret să fie prezent în timpul proiectiei.

56. Screening- ul cuprinde aplicarea de tehnici și metode menite să descopere informații exacte despre indivizi. Aceasta implică pregătirea întrebărilor, precum și cunoștințe privind

modul de abordare a persoanelor, modul de încheiere a interviurilor și modul de evaluare a răspunsurilor pentru a putea identifica discrepanțele.

Observații din partea organizațiilor societății civile

57. Médecins sans Frontières și-a exprimat îngrijorarea cu privire la condițiile activităților de screening, la lipsa informațiilor oferite solicitanților de azil cu privire la drepturile lor și la lipsa de atenție acordată asigurării faptului că persoanele vulnerabile sunt direcționate către servicii și organizații adecvate.

Evaluarea Ombudsmanului

58. La frontierele externe ale UE, personalul Frontex poate oferi asistență statelor membre în ceea ce privește procedurile de identificare prin verificarea cetățeniei, prin informare [80] , prin înregistrarea și prelevarea amprentelor digitale. Acest lucru precede cererile de azil. Personalul Frontex oferă, de asemenea, expertiză cu privire la originea și veridicitatea documentelor prezentate de migranți. Manualele planurilor operaționale includ orientări pentru toate aceste activități.

59. Deși orientările indică durata activităților de informare, acest lucru nu este valabil pentru activitățile de screening. Procesul de screening ar trebui să fie suficient de lung pentru a se asigura că pot fi identificate informații importante, nu numai cu privire la identitatea persoanelor, ci și cu privire la potențialele vulnerabilități. Având în vedere sensibilitatea acestor situații, migranților trebuie să li se acorde suficient timp și pot avea nevoie de asistență psihologică pentru a putea comunica în mod corespunzător în timpul unor astfel de proceduri. [81] Orientările ar putea fi mai explicite în această privință. Acestea ar putea fi, de asemenea, mai detaliate în ceea ce privește nevoile specifice care trebuie luate în considerare la înregistrarea minorilor. [82]

60. Orientările prevăd că, în timpul procedurii de screening, personalul Frontex ar trebui să furnizeze migranților informații de bază privind protecția internațională. În acest scop, Ombudsmanul consideră că ar fi util să se pună la dispoziție, în locurile de examinare, în cât mai multe limbi posibil, broșuri, broșuri și alte informații privind drepturile și obligațiile solicitanților de azil. Orientările ar putea specifica acest lucru și ar putea stipula că personalul Frontex ar trebui să solicite autorităților naționale să asigure acest lucru. [83]

61. Nu există nicio cerință ca proiecția să includă un expert familiarizat cu cerințele culturale ale persoanei intervievate. Cu toate acestea, având în vedere condițiile dificile cu care se confruntă adesea persoanele care fac obiectul procedurii de screening, [84] Ombudsmanul consideră că, în mod ideal, ar putea fi prezent un „expert cultural” în timpul procedurii de screening, printre altele pentru a se asigura că persoanele fizice înțeleg pe deplin procedura și semnificația acesteia.

62. O descriere exhaustivă a modului de documentare a răspunsurilor la întrebări în cursul procesului de examinare este esențială pentru a asigura acuratețea oricărei căi de atac ulterioare, cum ar fi o plângere adresată FRO. Ombudsmanul înțelege că agenții de informare (responsabili de procedura de screening avansată) și polițiștii de frontieră (responsabili de procedura de screening de bază) utilizează „broșuri de verificare” și completează „formulare de verificare” pentru a documenta presupusa cetățenie a persoanelor care fac obiectul procedurii de screening. Aceste broșuri și formulare sunt disponibile pe platforma ghișeului unic al Frontex (FOSS). Cu toate acestea, orientările nu stabilesc principii generale cu privire la modul de raportare cu privire la procedurile de screening, în timp ce acestea fac acest lucru pentru raportarea privind informarea și prelevarea amprentelor digitale.

63. Ombudsmanul sugerează că **orientările pentru responsabili cu examinarea ar trebui să indice calendarul procesului de examinare și să furnizeze mai multe detalii cu privire la modul de înregistrare a minorilor și să documenteze răspunsurile la întrebările adresate în cursul procesului de examinare. Agenții Frontex ar trebui să solicite prezența unui „expert cultural” în timpul procedurii de screening și ca statul membru gazdă să pună la dispoziție în cât mai multe limbi informații cu privire la procedurile aplicabile.**

ANEXA 2

Rezumatul orientărilor pentru efectuarea interviurilor de screening furnizate de Frontex în răspunsul său scris

1. Înainte de interviu, ofițerul de informare trebuie să știe unde va avea loc interviul (alegerea locației trebuie să permită confidențialitatea). Ar trebui să existe apă și alimente uscate disponibile pentru persoana interviuată.
2. Agentul de informare ar trebui să își desfășoare activitatea în conformitate cu o metodă sau un model predefinit care să cuprindă: pregătirea temeinică a interviului; verificarea și documentarea bunurilor migrantului interviuât și a informațiilor preliminare disponibile; desfășurarea interviului; și cerințele de raportare.
3. Agentul de informare nu poate verifica el însuși bunurile migrantilor, dar poate oferi consiliere funcționarului responsabil din statul membru gazdă cu privire la locul în care pot fi ascunse documentele, la modul în care pot fi găsite dovezi ale traficului de persoane și la modul de asigurare a vieții private și a demnității persoanei interviuâte.
4. Agentul de informare are la dispoziție broșura de examinare cu privire la modul de completare a formularului de examinare și de stabilire a cetățeniei persoanei.
5. La începutul interviului, ofițerul de informare ar trebui să se prezinte și să se prezinte tuturor celor interviuați. Aceștia ar trebui să explice procedura, motivele interviului și rolul interpretului,

dacă există. Furnizarea de informații trebuie să se facă într-un mod adecvat vârstei și sexului persoanei intervievate.

6. Agentul de informare ar trebui să informeze potențialii solicitanți de azil cu privire la procedura de azil. Acestea ar trebui să se adreseze autorității naționale respective toate persoanele supuse controlului de securitate care își exprimă în vreun fel teama de a suferi un prejudiciu în cazul în care sunt returnate în țara lor de origine sau în fosta lor reședință obișnuită sau dacă solicită sau solicită azil sau orice altă formă de procedură de protecție internațională sau dacă sunt apatrizi. Cei care doresc să se plângă de încălcarea drepturilor lor fundamentale trebuie să fie informați cu privire la mecanismul Frontex de tratare a plângerilor.

7. În cazul în care informațiile că persoana intervievată este vulnerabilă ies la iveală în timpul interviului, agentul de informare ar trebui să informeze autoritatea din statul membru gazdă în timpul interviului sau imediat după interviu. Ofițerii au acces la o listă de „vulnerabilități”, care ar putea fi dezvăluită în timpul procesului de screening.

8. Familiile cu copii mici și copiii neînsoțiți au prioritate în procedurile la frontieră, inclusiv în procedurile de screening.

9. Examinarea minorilor trebuie adaptată la nivelul lor de maturitate. Acest lucru poate implica ajustarea înălțimii interviuatorului (cum ar fi înclinarea pentru a se adresa la nivelul ochilor), invitarea interpretului să asiste sau să utilizeze forme vizuale de comunicare pentru a se asigura că copiii înțeleg întrebările.

10. În cazul în care un interviuator suspectează că o persoană care pretinde a fi adult este minoră, acest lucru trebuie raportat imediat autorității naționale, astfel încât să poată fi inițiată procedura adecvată. Între timp, individul ar trebui tratat ca un minor.

11. Manualul privind profilurile de risc privind traficul de persoane descrie criteriile și indicatorii obiectivi pentru identificarea victimelor traficului de persoane și modul de trimitere a acestora către autoritatea națională pentru protecția acestora.

[1] Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624:
<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj> [Link]

[2] Corpul permanent include personalul Frontex, precum și personalul organismelor naționale ale statelor membre ale UE și ale statelor asociate spațiului Schengen (Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein).

[3] Printre acestea se numără verificarea identității și a cetățeniei persoanelor, autorizarea sau refuzul intrării, ștampilarea documentelor de călătorie, eliberarea sau refuzul vizelor la frontieră,

supravegherea frontierelor, inclusiv patrularea între punctele de trecere a frontierei pentru a preveni trecerea neautorizată a frontierei, precum și înregistrarea amprentelor digitale ale persoanelor reținute în legătură cu trecerea neregulamentară a frontierelor; a se vedea articolul 55 alineatul (7) din Regulamentul 2019/1896.

[4] Planurile operaționale ar trebui să includă descrierea responsabilităților participanților, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale, precum și instrucțiuni privind modul de asigurare a protejării drepturilor fundamentale.

[5] Articolul 10 alineatul (2) și articolul 80 alineatul (1) din Regulamentul 2019/1896.

[6] Articolul 80 din Regulamentul 2019/1896.

[7] Articolul 38 alineatul (3) litera (h) din Regulamentul 2019/1896.

[8] Articolul 111 din Regulamentul 2019/1896

[9] Articolul 55 alineatul (5) litera (a) și anexa V la Regulamentul 2019/1896.

[10] Articolul 46 din Regulamentul 2019/1896

[11] Articolul 46 din Regulamentul 2019/1896

[12] Nu există informații în domeniul public cu privire la modul în care sunt determinate aceste motive.

[13] Articolul 50 alineatul (5) din Regulamentul 2019/1896.

[14] În conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul 2019/1896, „operațiunile de returnare de colectare” organizate de escortele Frontex sunt furnizate de țara de returnare.

[15] Articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală

[16] În conformitate cu articolul 51 din Regulamentul 2019/1896.

[17] În conformitate cu articolul 110 din Regulamentul 2019/1896.

[18] Acest lucru presupune efectuarea de „interviuri de informare cu migranții pentru a colecta informații pentru analiza riscurilor privind migrația neregulamentară și alte infracțiuni transfrontaliere, inclusiv traficul de persoane și terorismul (...), pentru a identifica migranții în situație neregulamentară și pentru a identifica noi moduri de operare și tendințe în materie de migrație utilizate de migranții în situație neregulamentară și de facilitatori/rețele infracționale (...) pentru a identifica posibili suspecti implicați în introducerea ilegală de persoane sau în alte

infrafracțiuni transfrontaliere, inclusiv terorismul (...).”

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2020/MB_Decision_1_2020_adopting_the_profiles_
[Link]

[19] Experții culturali pot oferi, de asemenea, servicii de interpretare. Acestea sunt sensibile la factorii lingvistici și culturali care pot avea un impact asupra direcției interogatoriilor.

[20] Într-o anchetă din proprie inițiativă finalizată în 2021, Ombudsmanul a analizat deja modul în care Frontex își aplică obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului 2019/1896 privind mecanismul de soluționare a plângerilor și rolul FRO. A se vedea OI/5/2020/MHZ privind funcționarea mecanismului Frontex de tratare a plângerilor pentru presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale și rolul ofițerului pentru drepturile fundamentale:
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/57955> [Link].

[21] Scrisoarea Ombudsmanului către Frontex este disponibilă la adresa: .
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/138914> [Link].

[22] Consiliul European pentru Refugiați și Exilați (ECRE), Comitetul Meijers, Médecins Sans Frontières (MSF), Platforma pentru cooperare internațională privind migranții nedocumentați (PICUM), Sea-Watch și SOS Mediteranee au răspuns. Răspunsurile sunt disponibile la adresa:
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/58639> [Link]

[23] Raportul privind inspecția este disponibil la adresa:
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/inspection-report/en/151002> [Link]

[24] Frontex atașat la răspunsul său către Ombudsman extrase dintr-un plan operațional în care sunt enumerate responsabilitățile și sarcinile cu privire la drepturile fundamentale. Cu toate acestea, aceste responsabilități îi privesc pe toți membrii corpului permanent care participă la operațiuni (fără a face distincție între echipele de gestionare a frontierelor, echipele de sprijin pentru gestionarea migrației și echipele de returnare). Există, de asemenea, instrucțiuni specifice pentru toți participanții cu privire la mecanismul de tratare a plângerilor și la raportarea incidentelor grave, precum și instrucțiuni aplicabile în ceea ce privește persoanele care au nevoie de protecție internațională și alte persoane vulnerabile. Anumite garanții privind drepturile fundamentale ale observatorilor din țări terțe sunt, de asemenea, menționate în partea generală a planurilor operaționale. În conformitate cu articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul 2019/1896, Frontex poate invita polițiști de frontieră/părți de coastă/ofițeri de poliție din țări terțe să fie trimiși în calitate de *observatori din țări terțe* în cadrul operațiunilor comune, după consultarea prealabilă și acordul autorităților statelor membre. Sarcinile lor specifice sunt descrise în planurile de activitate specifice. Frontex a anexat la răspunsul său un extras din planul de activitate specific pentru operația comună FOA Land 2021, care detaliază ce pot și ce nu pot face observatorii țărilor din afara UE.

[25] Printre altele, aceasta include sarcinile de: ofițerii însărcinați cu verificarea, prelevarea amprentelor digitale și înregistrarea; observatorii pentru drepturile fundamentale; și ofițerii de presă în contextul operațiunilor comune.

[26] Frontex a anexat la răspunsul său către Ombudsman un exemplu de „manual al planului operațional” (începând din ianuarie 2021). Prezentul manual conține orientări și informații complementare cu privire la „ *activitățile operaționale, serviciile și produsele Frontex, platformele de raportare și alte aspecte legate de operațiuni*” . Frontex a precizat că manualul ar trebui tratat ca fiind confidențial.

[27] A se vedea punctul 8 de mai sus.

[28] În raportul său privind ancheta de informare a Frontex privind presupusele încălcări ale drepturilor fundamentale (din 14 iulie 2021), Grupul de lucru pentru controlul Frontex al Parlamentului European a afirmat că „ *trebuie stabilite criterii și proceduri mai clare pentru aplicarea adecvată a articolului 46*” și că: „ *sprijină instituirea de către Agenție a unei dezbateri structurate în curs, în cooperare cu FRO, în vederea elaborării unei proceduri de diligență necesară și a unor măsuri intermediare în acest sens. Aceste criterii ar trebui să includă, cel puțin, un rol important al FRO, necesitatea de a ține seama de informațiile primite de la actorii externi, de indicatorii de risc și de criteriile obiective de alertă timpurie, precum și de justificarea deciziei de suspendare, de încetare sau de retragere a finanțării, precum și de transparență.* ” (https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/238156/14072021%20Final%20Report%20FSWG_en.pdf [Link])

[29] Grupul de lucru pentru controlul Frontex al Parlamentului European a afirmat în raportul său (pagina 15) că, în urma unui raport privind incidentele grave, FRO sau directorul executiv ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe informațiile furnizate de organismele naționale competente pentru drepturile omului și/sau de autoritățile naționale, cum ar fi ombudsmanii naționali.

[30] Rezoluția Parlamentului European referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind returnarea, din 17 decembrie 2020, a invitat Comisia și statele membre să utilizeze organismele independente de monitorizare existente, cum ar fi instituțiile naționale pentru drepturile omului, cooperând cu acestea sau desemnându-le ca sisteme de monitorizare a returnării forțate (punctul 35): https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0362_EN.html [Link].

[31] Potrivit Curții Europene a Drepturilor Omului, solicitanții de azil sunt „*membri ai unui grup de populație deosebit de dezavantajat și vulnerabil, care are nevoie de protecție specială*”, cu privire la care există un „*consens larg la nivel internațional și european*” . (M.S.S.v. Belgia și Grecia, punctul 251; În Tarakhelv. Elveția, punctul 118; A.S. împotriva Elveției, punctul 29; Tribunalul Funcției Publice: N. H. și alții/Franța, punctul 162)

[32] În contextul unei cauze în fața Comitetului European al Drepturilor Sociale, Înalțul Comisar al ONU pentru Refugiați a făcut referire la lacunele Frontex și ale autorităților elene în ceea ce privește înregistrarea copiilor neînsoțiți la sosirea lor în Grecia – Comisia Internațională a Juristilor (ICJ) și Consiliul European pentru Refugiați și Exilați (ECRE) împotriva Greciei (Plângerea nr. 173/2018)

[33] Curtea de Justiție a UE, în hotărârea sa în cauza C-36/20 PPU, a declarat că „ *pentru a facilita accesul la procedura de examinare la punctele de trecere a frontierei și în centrele de detenție, ar trebui să se pună la dispoziție informații cu privire la posibilitatea de a solicita protecție internațională*” . (punctul 76)

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=ecli:ECLI%3AEU%3AC%3A2020%3A495>
[Link]

[34] „Codul de conduită aplicabil tuturor persoanelor care participă la activitățile operaționale ale Frontex” și „Codul de conduită pentru operațiunile de returnare și intervențiile de returnare coordonate și organizate de Frontex”.

[35] În cazul 2273/2019/MIG, Ombudsmanul a propus ca soluție ca Frontex să creeze un site web dedicat registrului său de documente. Frontex a fost de acord cu această propunere.

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/56157> [Link]

[36] Articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul 2019/1896 prevede în mod explicit publicarea codurilor.

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Code_of_Conduct/Code_of_conduct_applicable_to_all_persons.pdf
[Link]

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Code_of_Conduct/Code_of_Conduct_for_Return_Operations_and_Return_Operations.pdf
[Link]

[37] În conformitate cu articolul 38 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul 2019/1896

[38] Articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul 2019/1896

[39] Articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul 2019/1896

[40] Frontex atașat la răspunsul său către Ombudsman extrase dintr-un plan operațional în care sunt enumerate responsabilitățile și sarcinile cu privire la drepturile fundamentale. Cu toate acestea, aceste responsabilități îi privesc pe toți membrii corpului permanent care participă la operațiuni (fără a face distincție între echipele de gestionare a frontierelor, echipele de sprijin pentru gestionarea migrației și echipele de returnare). Există, de asemenea, instrucțiuni specifice pentru toți participanții cu privire la mecanismul de tratare a plângerilor și la raportarea incidentelor grave, precum și instrucțiuni aplicabile în ceea ce privește persoanele care au nevoie de protecție internațională și alte persoane vulnerabile. Anumite garanții privind drepturile fundamentale ale observatorilor din țări terțe sunt menționate în partea generală a planului operațional. În conformitate cu articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul 2019/1896, Frontex poate invita polițiști de frontieră/părți de coastă/ofițeri de poliție din țări terțe să fie trimiși în calitate de *observatori din țări terțe* în cadrul operațiunilor comune, după consultarea prealabilă și acordul autorităților statelor membre. Sarcinile lor specifice sunt descrise în

planurile de activitate specifice. Frontex a anexat la răspunsul său un extras din planul de activitate specific pentru operația comună FOA Land 2021, care detaliază ce pot și ce nu pot face observatorii țărilor din afara UE.

[41] Printre altele, aceasta include sarcinile de: ofițerii însărcinați cu verificarea, prelevarea amprentelor digitale și înregistrarea; observatorii pentru drepturile fundamentale; și ofițerii de presă în contextul operațiunilor comune.

[42] Frontex a anexat la răspunsul său către Ombudsman un exemplu de „manual al planului operațional” (începând din ianuarie 2021). Prezentul manual conține orientări și informații complementare cu privire la „*activitățile operaționale, serviciile și produsele Frontex, platformele de raportare și alte aspecte legate de operațiuni*”. Frontex a precizat că manualul ar trebui tratat ca fiind confidențial.

[43] Ombudsmanul a remarcat că decizia Frontex de a-și înceta activitățile în Ungaria a fost luată în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a UE – C-808/18 Comisia/Ungaria:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionId=BF896CAB8F05CAFF145629DB5EE1EF0E?text=&>
[Link].

[44] De exemplu, Raportul anual privind drepturile omului și democrația în lume (al Serviciului European de Acțiune Externă) și rapoartele de țară ale Biroului European de Sprijin pentru Azil.

[45] Strategia Frontex privind drepturile fundamentale, adoptată de Consiliul său de administrație la 14 februarie 2021, descrie raportarea incidentelor grave după cum urmează: „*Orice participant la activitățile operaționale ale agenției care are motive să creadă că a avut loc o încălcare a drepturilor fundamentale are obligația de a o raporta agenției prin intermediul canalelor de raportare stabilite, cum ar fi sistemul Frontex de raportare a incidentelor grave. Codul de conduită și procedura standard de funcționare a raportului privind incidentele grave obligă toți participanții la activitățile operaționale ale agenției să raporteze orice posibilă încălcare a drepturilor fundamentale prin intermediul unui raport privind incidentele grave (SIR).*”

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Fundamental_Rights_Strategy/Fundamental_Rights_Strategy.pdf
[Link]

Articolul 1 din Decizia directorului executiv al Frontex „Procedura standard de operare (SOP) – Raportarea incidentelor grave” din 19 aprilie 2021 prevede că: „*Un incident grav (SI) este un eveniment cauzat de o acțiune sau de o abținere a unei persoane sau de o forță de natură, care implică direct sau indirect participanți sau active Frontex și care: implică o posibilă încălcare a dreptului UE sau a dreptului internațional, în special în ceea ce privește drepturile fundamentale și obligațiile de protecție internațională, și/sau implică o posibilă încălcare a codurilor de conduită ale Frontex și/sau are implicații negative reale sau potențiale grave asupra sarcinilor sau activităților Frontex și/sau are un impact potențial grav asupra sănătății unui participant.*”
https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/SIR_SOP.pdf [Link]

[46] Curtea Europeană a Drepturilor Omului a definit ce înseamnă caracter persistent și serios:

CEDO, Irlanda/Regatul Unit 5310/71, hotărârea din 19 ianuarie 1978, punctul 159:

https://www.cvce.eu/en/obj/judgement_of_the_european_court_of_human_rights_ireland_v_the_united_kingdom_1
[Link].

[47] Articolul 106 alineatul (4) litera (m) din Regulamentul 2019/1896

[48] În temeiul articolului 46 din Regulamentul 2019/1896.

[49] Articolul 46 alineatele (4) și (5) din Regulamentul 2019/1896

[50] Grupul de lucru instituit de Consiliul de administrație al Frontex privind drepturile fundamentale și aspectele operaționale juridice ale operațiunilor din Marea Egee (raport emis la 5 martie 2021) a declarat: „*Cadrul juridic existent oferă Frontex doar opțiuni limitate de acțiune în cazul unor încălcări raportate și constatate. Cea mai importantă măsură este articolul 46, care este o măsură de ultimă instanță. În sensul proporționalității, este necesar să se discute măsuri și proceduri sub pragul prevăzut la articolul 46.*”

[51] Ombudsmanul a inspectat documentul „Frontex Fundamental Rights Due Diligence Procedure”, elaborat la 4 ianuarie 2021. Frontex a clasificat acest document ca fiind confidențial.

[52] În raportul său privind ancheta de informare a Frontex privind presupusele încălcări ale drepturilor fundamentale (din 14 iulie 2021), Grupul de lucru pentru controlul Frontex al Parlamentului European a afirmat că „*trebuie stabilite criterii și proceduri mai clare pentru aplicarea adecvată a articolului 46*” și că: „*sprijină instituirea de către Agenție a unei dezbateri structurate în curs, în cooperare cu FRO, în vederea elaborării unei proceduri de diligență necesară și a unor măsuri intermediare în acest sens. Aceste criterii ar trebui să includă, cel puțin, un rol important al FRO, necesitatea de a ține seama de informațiile primite de la actorii externi, de indicatorii de risc și de criteriile obiective de alertă timpurie, precum și de justificarea deciziei de suspendare, de încetare sau de retragere a finanțării, precum și de transparență.*” (https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/238156/14072021%20Final%20Report%20SWG_en.pdf
[Link])

[53] Grupul de lucru pentru controlul Frontex al Parlamentului European a afirmat în raportul său (pagina 15) că, în urma unui raport privind incidentele grave, FRO sau directorul executiv ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe informațiile furnizate de organismele naționale competente pentru drepturile omului și/sau de autoritățile naționale, cum ar fi ombudsmanii naționali.

[54] Pagina 11 din

<https://frontex.europa.eu/media-centre/news/news-release/first-frontex-fundamental-rights-office-report-SswYWN>
[Link]

[55] Ombudsmanul a inspectat o expresie recentă de îngrijorare, emisă de FRO. Frontex a clasificat acest lucru ca fiind confidențial.

[56] A se vedea sugestia nr. 8 din decizia Ombudsmanului în OI/5/2020/MHZ:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/143108> [Link].

[57] Termenul „faza ulterioară returnării” se referă la perioada care urmează returnării forțate. Termenul „faza ulterioară sosirii” se referă la perioada care urmează returnării voluntare. În practică, ambii termeni sunt utilizați interschimbabil.

[58] Articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală

[59] În conformitate cu articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul 2019/1896.

Statele asociate spațiului Schengen sunt Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein.

[61] În conformitate cu Regulamentul 2019/1896.

[62] În urma anchetei Ombudsmanului în cauza 2273/2019/MIG:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/56157> [Link].

[63] Potrivit unui „document de analiză” al Rețelei europene a instituțiilor pentru drepturile omului, „rolul INDO în apărarea drepturilor omului în cazul migranților și al solicitanților de azil în lumina evoluțiilor recente ale UE” (publicat în iulie 2021).

[64] Directiva 2008/115/CE „Orientări comune privind dispozițiile de securitate pentru expulzările comune pe calea aerului” – anexa la Decizia 2004/573/CE a Consiliului; manualul Comisiei Europene privind returnarea [anexa la Recomandarea Comisiei Europene C(2017)6505: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32017H2338> [Link]; Douăzeci de orientări privind returnările forțate ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei

https://www.coe.int/t/dg3/migration/archives/Source/MalagaRegConf/20_Guidelines_Forced_Return_en.pdf [Link]

[65] Cele douăzeci de orientări privind returnările forțate ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei prevăd că returnările forțate ar trebui să fie pe deplin documentate, în special în ceea ce privește orice mijloace de reținere utilizate în cursul operațiunii (pagina 58). https://www.coe.int/t/dg3/migration/archives/Source/MalagaRegConf/20_Guidelines_Forced_Return_en.pdf [Link]

[66] Comisia a afirmat în Manualul său de returnare din 2017 că sistemele de monitorizare ar trebui să includă organizații/organisme independente de autoritățile care asigură returnarea; organismele publice, cum ar fi un ombudsman național sau un organism de control general independent, pot acționa în calitate de observatori. Cu toate acestea, pare problematic să se atribuie un rol de monitorizare unei subsecțiuni a aceleiași administrații, care efectuează, de

asemenea, returnări/îndepărtări.

[67] În conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul 2019/1896, în „operațiunile de colectare” escortele sunt furnizate de țara de returnare.

[68] Articolul 54 alineatul (3) din Regulamentul 2019/1896

[69] Articolul 110 alineatul (5) din Regulamentul 2019/1896.

[70] Decizia nr. 6/2021 a Consiliului de administrație din 20 ianuarie 2021 de adoptare a unor norme speciale pentru a garanta independența ofițerului pentru drepturile fundamentale și a echipei acestora:

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2021/MB_Decision_6_2021_adopting_special_rules
[Link]

[71] Articolul 8 alineatul (1) din Decizia nr. 6/2021 a Consiliului de administrație din 20 ianuarie 2021 de adoptare a unor norme speciale pentru a garanta independența ofițerului pentru drepturile fundamentale și a echipei acestuia: „ *Un ofițer pentru drepturile fundamentale face parte din structura administrativă și de gestionare a agenției .*”

[72] Articolul 110 alineatul (2) litera (a) litera (c) din Regulamentul 2019/1896

[73] În raportul privind monitorizarea operațiunilor forțate, elaborat de Ombudsmanul elen în cadrul unui proiect condus de Institutul Internațional al Ombudsmanului, sunt exprimate preocupări legate de independența Frontex în ceea ce privește monitorizarea returnărilor forțate. În ceea ce privește rezerva de observatori Frontex (articolul 51 din Regulamentul 2019/1896), raportul afirmă că cerința de la articolul 110 din Regulamentul 2019/1896 de a plasa toți observatorii rezervei sub supravegherea ierarhică a FRO și recrutarea de observatori pentru drepturile fundamentale internalizează sistemul de monitorizare al Frontex: .

<https://www.synigoros.gr/resources/300521-ioi-monitoring-forced-returns-neo--2.pdf> [Link]

[74] A se vedea declarația Frontex punctul 30 din anexa I.

[75] A se vedea decizia Ombudsmanului în ancheta sa din proprie inițiativă OI/9/2014/MHZ (punctul 41): <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/59740> [Link].

[76] Articolul 16 alineatul (4) din Codul de conduită al Frontex pentru operațiunile de returnare și intervențiile de returnare prevede: „ *Atunci când este posibil și sub rezerva unui acord prealabil între statele membre în cauză, observatorii pentru returnările forțate pot monitoriza, de asemenea, în numele altui stat membru care participă la o operațiune de returnare .*” (

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Code_of_Conduct/Code_of_Conduct_for_Return_Operations_ar
[Link]

[77] Rezoluția Parlamentului European referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind returnarea, din 17 decembrie 2020, a invitat Comisia și statele membre să utilizeze organismele

independente de monitorizare existente, cum ar fi instituțiile naționale pentru drepturile omului, cooperând cu acestea sau desemnându-le drept sisteme de monitorizare a returnării forțate (punctul 35): https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0362_EN.html [Link].

[78] În răspunsul său, Frontex a rezumat aceste orientări. Anexa 2 la prezenta decizie conține prezentul rezumat.

[79] Experții culturali pot oferi, de asemenea, interpretare. Acestea sunt sensibile la factorii lingvistici și culturali care pot avea un impact asupra direcției interogatoriilor.

[80] Acest lucru implică efectuarea de „interviuri de informare cu migranții pentru a colecta informații pentru analiza riscurilor privind migrația neregulamentară și alte infracțiuni transfrontaliere, inclusiv traficul de persoane și terorismul (...), pentru a identifica migranții în situație neregulamentară și pentru a identifica noi moduri de operare și tendințe în materie de migrație utilizate de migranții în situație neregulamentară și de facilitatori/rețele infracționale (...) pentru a identifica posibili suspecti implicați în introducerea ilegală de persoane sau în alte infracțiuni transfrontaliere, inclusiv terorismul(...)”.
https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2020/MB_Decision_1_2020_adopting_the_profiles_

[Link]

[81] Potrivit Curții Europene a Drepturilor Omului, solicitanții de azil sunt „membri ai unui grup de populație deosebit de dezavantajat și vulnerabil, care are nevoie de protecție specială”, cu privire la care există un „consens larg la nivel internațional și european”. (M.S.S.v. Belgia și Grecia, punctul 251; În Tarakhelv. Elveția, punctul 118; A.S. împotriva Elveției, punctul 29; Tribunalul Funcției Publice: N. H. și alții/Franța, punctul 162)

[82] În contextul unei cauze în fața Comitetului European al Drepturilor Sociale, Înalțul Comisar al ONU pentru Refugiați a făcut referire la lacunele Frontex și ale autorităților elene în ceea ce privește înregistrarea copiilor neînsoțiți la sosirea lor în Grecia – Comisia Internațională a Juristilor (ICJ) și Consiliul European pentru Refugiați și Exilați (ECRE) împotriva Greciei (Plângerea nr. 173/2018)

[83] Curtea de Justiție a UE, în hotărârea sa în cauza C-36/20 PPU, a declarat că „pentru a facilita accesul la procedura de examinare la punctele de trecere a frontierei și în centrele de detenție, ar trebui să se pună la dispoziție informații cu privire la posibilitatea de a solicita protecție internațională”. (punctul 76)

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=ecli:ECLI%3AEU%3AC%3A2020%3A495>
[Link]

[84] *Proceduri la frontieră de primire și cerere de protecție internațională*, studiu elaborat în 2020 de Ombudsmanul elen pentru IOI (pagina 11: „Detenția administrativă este regula procedurilor la frontieră în Grecia, Franța, Spania, Slovenia și Țările de Jos”).